

מסכת ביצה

פרק ה

א. משליכין פירות דרך ארבה ביום טוב, אבל לא בשכחת, ומכספים פירות בכלים מפני הדלף, וכן כדי יין וכדי שמן. ונוגתינו כלים מהת הדלף בשכחת:

ב. כל שחיבין עליו משום שבות, משום רשות, משום מצוה, בשכחת, חביבין עליו ביום טוב. ואלו הן משום שבות, לא עולין באילו, ולא רוכבין על גבי בהמה, ולא שטין על פני המים, ולא מטפחים, ולא מספקין, ולא מרകדין. ואלו הן משום רשות, לא דגין, ולא מקדשין, ולא חולצין, ולא מינכמים. ואלו הן משום מצוה, לא מקדישין, ולא מעריכין, ולא מחרימים, ולא מגביהין פרומה ומעשר. כל אלו ביום טוב אמרו, קל וחומר בשכחת. אין בין יום טוב לשכחת אלאأكل נפש בלבד:

ג. הבהמה והכלים כרגלי הבעלים. המוסר בהמתו לבנו או לרוזעה, הרי אלו כרגלי הבעלים. כלים היחידין לאחד מן האחים

שְׁבָבִית, הַרֵּי אֶלָּו כְּרָגְלִיו. וְשָׁאֵן מִיחָדִין, הַרֵּי אֶלָּו כֶּמֶקְוּם
שְׁהַוְּלָכִין:

ד. הַשׂוֹאֵל כָּלִי מִחְבָּרוֹ מַעֲרֵב יוֹם טוֹב, כְּרָגְלִי הַשׂוֹאֵל. בַּיּוֹם טוֹב,
כְּרָגְלִי הַמַּשְׁאֵיל. הָאֲשָׁה שְׁשָׁאָלָה מִחְבָּרָתָה פָּבְלִין וּמִים וּמָלח
לְעַסְתָּה, הַרֵּי אֶלָּו כְּרָגְלִי שְׁתִּיכְנוֹ. רַבִּי יְהוּדָה פָּוטֵר בְּמִים, מִפְנֵי
שְׁאֵין בְּהָנוּ מִמְשָׁ:

ה. הַגְּחַלָּת כְּרָגְלִי הַבָּעָלִים, וּשְׁלַהְבָּת בְּכָל מִקּוֹם. גַּחְלָת שֶׁל הַקָּדְשָׁ
מוֹעֵלִין בָּה, וּשְׁלַהְבָּת לֹא גְּנִינִין וְלֹא מוֹעֵלִין. הַמּוֹצִיא גַּחְלָת לְרִשׁוֹת
הַרְבִּים, חִיב. וּשְׁלַהְבָּת, פְּטוּר. בּוֹר שֶׁל יְחִיד, כְּרָגְלִי הַיְחִיד. וּשְׁלַ
אָנָשִׁי אָוֹתָה הָעִיר, כְּרָגְלִי אָנָשִׁי אָוֹתָה הָעִיר. וּשְׁלַ עֹזְלִי בְּכָל, כְּרָגְלִי
הַמְּמִילָא:

ו. מֵי שְׁהִזְרָנוּ פְּרוֹתָיו בָּעִיר אַחֲרָת, וַעֲרַבּוּ בְּנֵי אָוֹתָה הָעִיר לְהַבְּיאָ
אֶצְלָוּ מִפְּרוֹתָיו, לֹא יָבִיאוּ לוֹ. וְאֵם עַרְבָּה הוּא, פְּרוֹתָיו כְּמוֹהוּ:

ז. מֵי שְׁזַמְּנוּ אֶצְלָוּ אָוֹרְחִים, לֹא יוֹלִיכוּ בִּזְדִּים מִנוֹת, אֶלָּא אֵם כֵּן זְכָה
לְהָם מִנוֹתֵיהֶם מַעֲרֵב יוֹם טוֹב. אֵין מְשֻׁקִין וְשׂוֹחְטִין אֶת הַמְּדֻבְּרִיות,
אֶבְלָל מְשֻׁקִין וְשׂוֹחְטִין אֶת הַבִּיתוֹת. אֶלָּו הָן בִּיתוֹת, הַלְּנוֹת בָּעִיר.
מִדְּבָרִיות, הַלְּנוֹת בָּאָפָר:

